

ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಹಾರುವ ಕನಸಿನ ಬೆನ್ನತ್ತಿ ವಾಯುಪಡೆಯನ್ನು ಸೇರಿದ ಗುಂಜನ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾ ಸಂಘರ್ಷದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಸದಿಂದ ಸಾಗಿ, ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೂ ನುಗ್ಗಿ, ಎಳೆಯ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿವ ಕಿಚ್ಚನ್ನು ಹಚ್ಚಿದ್ದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ.

ವಾಯುಪಡೆಯ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ

ಚಲನಚಿತ್ರದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಧಾನವಾದ 'ಗುಂಜನ್ ಸಕ್ಸೇನಾ' ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ, ಪುರುಷರ ಪೂರ್ವಗ್ರಹವನ್ನು ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚೇ ತೋರಿಸಿದಂತಿದೆ. ಯಾವುದೇ ರಂಗಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಪರೀಕ್ಷೆಯೇ ಕಾದಿರುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ರ 'ಏರ್‌ಫೋರ್ಸ್ ಬೇಸ್'ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹಿಳಾ ಶೌಚಾಲಯ ಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಉಡುಪು ಬದಲಿಸಲು ಆಕೆಗೆ ತಾಣವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಲ್ಲ. ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ, ಮಿಲಿಟರಿ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರಿನ ಪರೀಕ್ಷಣಾ ಹಾರಾಟಕ್ಕೆ ಸೇನೆಯ 'ಬೇಸ್'ಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ 'ಫೈರಿಂಗ್ ರೇಂಜ್'ಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಇದೇ ಗೋಳನ್ನು ನಾನೂ ಎದುರಿಸಿದ್ದೆ. ಸಂಕೋಚ ಬಿಟ್ಟು ಪುರುಷರ ಶೌಚಾಲಯ ಬಳಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಇದಲ್ಲದೆ 'ಚಿತ್ರ ಪುರುಷರ' ತಾಣವಾದ ವಾಯುಪಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೆಂಗಸರ 'ಪಿನ್ ಅಪ್' ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ಗೋಡೆಗೆ ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೂಡಾ ಉತ್ತೇಜನಕರವಲ್ಲ. 1996ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್ ಪೈಲಟ್ ಆಗಿ ಚೆರಿಲ್ ದತ್ತ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಆಂಗ್ಲಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲೇಖನ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಕಚೇರಿ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಸಿದ್ದ ಹೆಂಗಸಿನ 'ಪಿನ್ ಅಪ್', ಲೇಖನದೊಡನೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ಫೋಟೋದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡಿದ್ದೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಅಸೂಕ್ತತೆಯ ಪೋಸ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು

ಕಾರ್ಗಿಲ್ ಯುದ್ಧದ ನಂತರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1999ರಲ್ಲಿ 'ಸಾವಿ' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮುಖಪುಟದಲ್ಲಿ ಗುಂಜನ್ ಸಕ್ಸೇನಾ

ಹಲವು ಬಾರಿ ನೋಡಿದ್ದೆ.

ಗುಂಜನ್ ಅವರನ್ನು ಟೀಕಿಸುವ, ಅಪಮಾನ ಮಾಡುವ ಪುರುಷ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸಿನಿಮಾ ತೋರಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಇದರೊಡನೆಯೇ, ಮಹಿಳೆಯ ಪರನಿಂತ, ಸಮಾನತೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ ಕೆಲವು ಪುರುಷರನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅಂತಹ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲದೆ, ಸಿನಿಮಾ ಸಮತೋಲನ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಸಿನಿಮಾ ಬಿಂಬಿಸುವಷ್ಟು ವಾಯುಸೇನೆ ಪುರುಷ ಪೂರ್ವಗ್ರಹದ ಕ್ಷೇತ್ರವಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಾಯುಪಡೆಯ 'ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಲಿಂಗತಾರತಮ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಪುರುಷರಿಗೂ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳುಂಟು' ಎಂಬ ಘೋಷಣೆ ಕೌತುಕ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಹಸದಿಂದ ಮೆರೆದ ಗುಂಜನ್ ಸಕ್ಸೇನಾ,

ಮಹಿಳೆ ಎಂಬ ಒಂದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ 'ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಕಮಿಷನ್' ಸಿಗದೆ, ತಮ್ಮ 'ಶಾರ್ಟ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್' ಅವಧಿ ಮುಗಿದೊಡನೆ, 2004ರಲ್ಲಿ ವಾಯುಪಡೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ಇದನ್ನು 'ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ' ಎನ್ನುವುದು ಹೇಗೆ?

ಸಮಾನತೆಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ

ಭಾರತದ ಸಶಸ್ತ್ರ ಸೇನೆ 1992ರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದರೂ, ಅವರು ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೇರದಂತೆ, ಕಮಾಂಡರ್ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ತಡೆ ಹಾಕಿತ್ತು. ಮಹಿಳೆಯರು ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಬೇಡಿ, 2003ರಲ್ಲಿ ದೆಹಲಿ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಫೆಬ್ರುವರಿ 17, 2020ರಂದು ಭಾರತೀಯ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೆ ಇದ್ದ ಮಿತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಮಹತ್ವದ ತೀರ್ಪನ್ನು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ನೀಡಿತು. 'ಕನಿಷ್ಠ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲದ ಸಂಘರ್ಷ ವಲಯಗಳಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರ, ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಎದುರು ಇಂತಹ ಕಾನ್ಫಿಕ್ಟ್ ಜೋನ್‌ಗಳಿಗೂ ಶೇಕಡ 30ರಷ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಡೆಪ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತು.

ಸಂತಸದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ವಾಯುಪಡೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 1650 ಮಹಿಳೆಯರಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಮಹಿಳೆಯರು ಸಾರಿಗೆ ವಿಮಾನಗಳನ್ನು, ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಎರಡೂವರೆ ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆಯೂ ವಾಯುಪಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯುದ್ಧ ವಿಮಾನಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2015ರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸೂಪರ್‌ಸಾನಿಕ್ ಫೈಟರ್ ವಿಮಾನಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸುವ ಅನುಮತಿ ದೊರೆಯಿತು. 2016ರಲ್ಲಿ, ಫೈಯಿಂಗ್ ಅಫೀಸರ್‌ಗಳಾದ ಅವನಿ ಚತುರ್ವೇದಿ, ಭಾವನಾ ಕಾಂತ್ ಮತ್ತು ಮೋಹನ ಸಿಂಗ್ ಭಾರತದ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಮಹಿಳಾ ಜೆಟ್ ಫೈಟರ್ ಪೈಲಟ್‌ಗಳಾದರು.

ಕಳೆದ ವರ್ಷದ 'ಏರೋ ಇಂಡಿಯಾ 2019'ರಲ್ಲಿ ವೈಮಾನಿಕ ರಂಗಕ್ಕೆ ಮಹಿಳೆಯರು ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಗೌರವಿಸಲಾಯಿತು. 'ಕ್ವೀನ್ಸ್ ಆಫ್ ದಿ ಸ್ಕೈ' ಎಂಬ ವಿಡಿಯೋ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮತ್ತು ಅಂತಿಚೀಟಿಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಏರೋ ಇಂಡಿಯಾ ಪೋಸ್ಟರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ವಿಮಾನದ ಮುಂದೆ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಕುಳಿತ ಮೂವರು ವಾಯುಪಡೆಯ ವಿಮಾನ ಚಾಲಕಿಯರನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಾಹಸಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರವಾಗಲಿ, ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಮಾದರಿಯಾಗಲಿ.

ವಾಯುಪಡೆಯ ಪ್ರಥಮ ಮಹಿಳಾ ಜೆಟ್ ಫೈಟರ್ ಪೈಲಟ್‌ಗಳಾದ, ಅವನಿ ಚತುರ್ವೇದಿ, ಭಾವನಾ ಕಾಂತ್ ಮತ್ತು ಮೋಹನ ಸಿಂಗ್

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in